

ילו
דם
יום
יד
ב' כ'
יום
מן
צד
זר
יון
יר
גא
אר
ה' חת
ת.
גב
ול
יב
ן.
ה' ח
ג.
ש
ק
א.
ש
ה
ו
ס
כ
א
ש
ה
ו
ס
כ
ל

לע/נ/ה עטן פלאן דיאן גן
חולדות

87/1
11
23

מג

BRS
Nigra
&
Chassidim:

17
18
19
20
21
22
23

חכליות הגדלות. וע"כ מי שמקים בכל דרך דעתו, שעשו הכל כדי להבריא גוף לעובdot הברוא, נמצאת נשמו מעלה ומגבהה גם ענייני הגוף לשמיים, והו נשמו בגדル גדול מאד, שכל ענייני הגוף סמכים על שולחנה ומושפעים ממנו. וכספו וזהבו של אבימלך מרמו על עבודה אהבה ועובדיה מיראה, כי כסף רומו לא אהבה ווְהַבָּרִאָה, פידוע, זבל פרודתו של יצחק, שהם עבדתו בענייני עוזה"ז הגשמיים, [פרדוטיו מרמות על בירור טו"ר], כי כל מלאכות עוזה"ז הן לבירר הטוב מהרע, וע"כ עתידה א"י שתוציא גלויסאות וכל מילת (שבת ל', ב), כי אז אחר התקין לא יצטרך בירור באמצעות האדם, היה גדול ונגובה במעלה הרבה יותר מהאהבה והיראה של אבימלך. וזה עניין שנקרה יצחק עולה תמיימה, כפירושי לעיל על הפסוק אל תרד מצרים, דבעולה כתובה מצות תרומות הדשן, [ואע"ג דמצוחה זו ונוהגת בכל הקרבנות, מ"מ כיוון דכתובה בעולה (בר"פ צו)], נראה דעיקר המכון של המוצאה היא בעלה, כמבואר ברש"י זבחים (פ"ט, א, ד"ה ועל היסוד) ותוס' יומא (ל"ד, ב, ד"ה רב), דעיקר המוצאה היא רק במקום שנאמרה להדייה בתורה, ובמקום שלא נכתבה הוי כאלו לא היתה נוהגת כלל], והרמו בזות כי גדר העולה הוא להעלות גם הפטולות לשמיים, דשן דוגמת זבל האמור ברש"י כאן, יצחק שהעלת הכל לשמיים נקרא עולה תמיימה. (תרפ"ז)

ושב יצחק ויחרט את באורות המים אשר חדרו בימי אברהם אבינו ויטempt פלשתים וגוי, והדר כתיב: ויהחרטו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים (כ"ז, י"ח-י"ט). נראה, דמותה למוד לעתיד, שהאבות התבוננו בכל איש ישראל ניצוץ קדוש, [ובזה פירושית מה שאמרם בתפלת שמונה עשרה: ברוך אתה ה' אלקינו ואלקי אבותינו אלקינו אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב, ולכארה הרוי כאן כפל לשוו], כי כבר אמר אלקינו אבותינו ? אך הפירוש אלקינו אבותינו על חלק האבות אשר בתוכנו, ואה"כ אלקינו אברהם וגוי, על האבות ממש. נבעל"ד נכוון, אך עונונינו מכסים על הניצוץ הזה וסתומים אותו, וראשית כל ציריך לפתח את הסתימה מן הארץ האבות שנקבעה בתוכנו, ורק אח"כ יכולים לחפור מחדש ג"כ ולמצוא באר מים חיים, או רותח חדשם, אבל הכל בכוח האבות כגון מ"ש בגמ' (ריש חגיגה) דד"ת פרין ורבין, כד ע"י הארץ האבות יכולים לחפור ולמצוא האורות החדשים, אבל לפני הכל ציריך לפתח את הסתימה של הארץ האבות שנמצאת בתוכנו. (תרפ"ד)

בדרישות הרין הקשה, למה לא היה ציווי מפורש לתקן לביך את יעקב. אולי יש לומר, DIDOU שאין לך מעלה בענוה ושפלה רות, ואני את דכא, ואתה דכא (סוטה ה', א), ע"כ אין לך מסוגל לברכות אותה שעה, שייעקב אבינו ראה כי יצחק אהב את עשו יותר ממנו, ורוצה לביך את עשו ולא אותו, וגם מון השמים לא מנעו את יצחק מזו, וע"ז היה לו לב נשבך ונಡכא שאין כמוomo, כי חשב את עצמו גרווע מעשו, וע"כ היה אז מוכשר ביותר לקבל הארץ הקודש של הברכות. ואחר הברכות היה אפשר לו להיות נשבך ונಡכא בתכלית, אף בידוע רום מעלהו וערכו הגבואה, זה הי' בכוח וסיווע של הברכות, עד קודם הברכות לא היה מסוגל לו זה כי' כמו אחר הברכות. ע"כ היה ההכרח שהברכות יבואו בזמנן שלא ידע ממעלתו הקדושה, ונכנס ל יצחק אנוס וכפוף ובוכה כבمدرש (תולדות פס"ה, י"א), והוא לבו רפה כשבועה (ג"כ במד' שם, ט"ז), ולא הייתה לו שום ישות ומציאות, וזה שעת הקשר שאין כמוות לקבל הברכות. ומהו לימוד לכל אדם, לפי מה שהוא נכנע ושפלו בעניינו, הוא כדי מוכשר לקבל הברכות של יעקב, כי מעשה אבות סימן לבנים. (תרפ"ח)

לו צוון ה' ק' נפקה וממנה חמת חמימות עמוקה כלכלה מה שפִּתְחָה ממעמק ה' כלכלה לדור נפי ל' ככמוניות מכנסים קדומים:

ושמר ונגן מלך. סיינו שהולך דרכו ונמליך קיוס דין נקי מיטמור רגנו מלך, אבל שהולך מהצכתה שלמה לדעת שיר לו מיבני לי' לשונו כודלי נחמן לו מוחוד שיטמור מי מה רגליו מלך ומלך ימות רגליו דחנן וגף. ומודעך זהה טהור המתלה מוקף במתנות כהן ג', **הקב"ה** זומר רגלי יטהן מלך כל יפלנו ח' כ' נרכמת פיל, וזה מי שנפל ח' זומר לה גלי צלול יפלן עוז, ויהל לנו ממן שחתיכה **למען** לנו כדרך חמישים נקלן מורה מורה. ועינן מהצחות כו' כמו טהמו **חכו'ל** (ב' ב' ב') והזוך ע' מהותנו מלחמות יון שהתקיכת עיינאס כל יטהן גנורומיין טהימה הווערת נכס כתזע על קרן פטול שלון נכס מלך גמלקי יטהן, ומוגדל בכינעם מסלון עדעת ק' נכס לו פיו וכיס ניטעם ל', וויליס מלהיל נסחים נפס נס נס מה נס עוזה נרין חמיס. ה' מני פנס חמת ילהת והחילו צינוי מן השאות, וסקה לו הן מה נמי הנטמי', לס נחלו נפלת שלהת מה יעוז מזען קרי, והס על פדרה הקב'ה נס פ"ס על מתמיין **בק'** על קירובני (צג'ם סוף פ"ס) על מתמיין זנזהה' ה' ז' ע' צס לא'ס זט' וויטל צקאה **לבאל'** פלתו כל לרץ' ע' קימה יולדת נלועה צבון קרי' צלע נרין חמיס. ה' מני פנס חמת ילהת והחילו צינוי מן השאות, וסקה לו הן מה נמי הנטמי', לס נחלו נפלת שלהת מה יעוז מזען קרי, והס על פדרה הקב'ה נס פ"ס על מתמיין עד שחתינו צינוי הן מה נמי הנטמי', והציג

פרשת ויצא

[א] **וישבב** מקום ה' ויחלוס וגוי, וננה מימן נגניהם, אלהר יטהן ח' יטהן מלך ממן תטוגה ומגע'ו וממון דרכי מורה נטמה וויל' כ' ק' אמא'ר זנזהה' ז' ע' דינר נקדשו למדר על כל העממים, ומתקבל יהלו שמי יומת מסתלק מהו אלהר שטח נקמת ולימוד נושא נכלן וילמה ויזוכו ק' צבעם צנמו נחלמו שמלאני הנקים עומדים